

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců

Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **V. M.**
bytem X
zastoupen JUDr. Jiřím Juříčkem, advokátem
sídlem Údolní 222/5, Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánske nám. 196/1, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2024, č. j. MMB/0122106/2024, sp. zn. OUSR/MMB/0385888/2023/10,

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 5. 3. 2024, č. j. MMB/0122106/2024, sp. zn. OUSR/MMB/0385888/2023/10, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Jiřího Juříčka.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Úřad městské části města Brna, Brno-Bosonohy (dále jen „stavební úřad“), rozhodnutím ze dne 12. 6. 2023, č. j. MČBBOS 0700/23/SÚ/Kai, žalobci dodatečně nepovolil stavbu „Rekonstrukce a dostavba objektu č.e. X, pozemek parc. č. X a XA“ v katastrálním území X (dále jen „stavba“), neboť ve věci bylo vydáno nesouhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování. Odvolání žalobce žalovaný zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

II. Žaloba

- 2. Žalobce uvádí, že stavební úřad původně dospěl na základě závazného stanoviska Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále jen „KÚ JMK“) ze dne 11. 2. 2022 k závěru, že stavba nespĺňuje limity zastavěnosti v daném území, neboť jako její součást posoudil také dřevěnou terasu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí poukazuje na to, že terasa byla v mezidobí odstraněna, a proto se limity zastavěnosti nezabýval. Odvolal se však na závazné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen „MMR“) ze dne 5. 2. 2024, podle něhož *„záměr žalobce není v souladu s cíli a úkoly územního plánování dle ust. § 18 a § 19 stavebního zákona, tj. záměr není v souladu s veřejným zájmem“*.
- 3. Žalobce s tímto hodnocením nesouhlasí, neboť není zřejmé, z jakých podkladů dotčené orgány vycházely. KÚ JMK poukazuje na Urbanistickou studii „Bosonohy II.“, která měla být schválena jako podklad ke změně územního plánu, a na jejím základě učinil závěr, že záměr žalobce koliduje s navrženou dopravní infrastrukturou a je tedy v rozporu s veřejným zájmem. MMR naproti tomu uvedlo, že údaje o této studii již nejsou v evidenci územně plánovací činnosti a neslouží jako územně plánovací podklad. Zjistilo, že byly zahájeny projekční práce na Urbanistické studii „Bosonohy III.“, avšak ani tato studie neslouží jako územně plánovací podklad, neboť údaje o této studii nejsou vedeny v evidenci územně plánovací činnosti. Proto MMR ČR vycházelo z Územní studie Bosonohy, která je zapsána v evidenci územně plánovací činnosti pod ev. č. 15395755, a která byla schválena více než tři měsíce po vydání závazného stanoviska KÚ JMK.
- 4. Ani jedno ze stanovisek však nekonstatuje nesoulad stavby se schváleným a platným územním plánem, který jediný osvědčuje veřejný zájem a určuje koncepci rozvoje území. Žalobce přitom upozorňuje na to, že dle stávajícího územního plánu ani dle návrhu nového územního plánu plánovaná dopravní infrastruktura stavbu žalobce nezasahuje. Žalobce přitom očekával, že stavba vybudovaná v souladu s územním plánem bude dodatečně povolena. Žalobce též upozorňuje na průtahy v řízení a skutečnost, že stavební úřad odmítl provést ohledání na místě. Jelikož blíže neupřesněný veřejný zájem na vybudování plánovaného dopravního koridoru nebyl v závazných stanoviscích dotčených orgánů zdůvodněn, navrhuje žalobce, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

5. Žalovaný odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí a navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
7. Žaloba je důvodná.
8. Ze správního spisu zdejší soud ověřil, že ve věci bylo původně vydáno kladné závazné stanovisko orgánu územního plánování (Magistrátu města Brna) ze dne 18. 11. 2020. Podle územního plánu mohou mít objekty pro individuální rekreaci v dané ploše zastavěnou plochu včetně verand, vstupů a teras max. 25 m², což dle uvedeného závazného stanoviska stavba žalobce splňuje.
9. Již v průběhu řízení o dodatečném povolení stavby však KÚ JMK závazným stanoviskem ze dne 11. 2. 2022 původní závazné stanovisko změnil na nesouhlasné. Své závěry opřel jednak o to, že stavba je realizovaná včetně dřevěné terasy před hlavním vstupem, která není zakreslena v projektové dokumentaci. V důsledku toho stavba nesplňuje závazný regulativ územního plánu spočívající v omezení zastavitelnosti max. 25 m². KÚ JMK dále uvedl, že cílem územního plánování dle § 18 odst. 2 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), je mimo jiné dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Pro dané území byla zpracována Urbanistická studie „Bosonohy II“ (zaregistrována dne 9. 1. 2018 pod č. 10009403). Dle této studie koliduje stavební záměr s navrženou dopravní infrastrukturou – veřejně prospěšnou stavbou komunikace (prodloužení komunikace Petra Křivky, Nový Lískovec), která je rovněž součástí návrhu nového územního plánu města Brna. Stavební záměr proto jednoznačně směřuje proti veřejnému zájmu a není tudíž v souladu s cíli a úkoly územního plánování dle § 18 stavebního zákona.
10. V odvolacím řízení žalovaný obstaral závazné stanovisko MMR ze dne 5. 2. 2024. V něm se MMR zcela ztotožnilo se závěrem, že pro posouzení souladu s regulativy zastavěnosti dle platného územního plánu musí být záměr posouzen jako celek, tedy včetně terasy. MMR dále ověřilo, že dne 30. 5. 2022 byla schválena možnost využití Územní studie Bosonohy jako územně plánovacího podkladu pro nový územní plán města Brna, případně změnu územního plánu. Studie je zapsána v evidenci územně plánovací činnosti pod ev. č. 15395755. Z této studie plyne, že stavba je dotčena trasou navržené sběrné komunikace – prodloužení komunikace Petra Křivky. MMR proto dospělo k závěru, že stavební záměr není v souladu s cíli a úkoly územního plánování dle § 18 a § 19 stavebního zákona, tj. záměr není v souladu s veřejným zájmem.
11. Nejpodstatnější je, jak za nastíněného stavu o věci uvážil žalovaný v napadeném rozhodnutí. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvádí, že žalobce terasu odstranil. Navýšení zastavěné plochy stavby o plochu terasy však není jediným důvodem nesouhlasného závazného stanoviska KÚ JMK a MMR. Okolnosti týkající se terasy tak nemají na meritum rozhodnutí žalovaného vliv ani po jejím odstranění. MMR totiž dospělo v závazném stanovisku k závěru, že záměr není v souladu s cíli a úkoly územního plánování dle § 18 a § 19 stavebního zákona, tj. záměr není v souladu s veřejným zájmem na plánovaném Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

komunikačním propojení z MČ Brno-Nový Lískovec do MČ Brno-Bosonohy. Výrok uvedený v závazném stanovisku MMR je závazný pro výrokovou část rozhodnutí žalovaného.

12. Z tohoto stručného shrnutí plyne, že dle napadeného rozhodnutí nemá problematika terasy po jejím odstranění (které má žalovaný za prokázané) z hlediska posouzení věci žádný význam. Je třeba posoudit, zda je žalobcová stavba v rozporu s cíli a úkoly územního plánování s ohledem na územní studii, kterou je možné využít jako územně plánovací podklad pro přípravu nového územního plánu, a která na pozemcích žalobce počítá s dopravní komunikací spojující Nový Lískovec a Bosonohy.
13. Žalobci nelze dát za pravdu v tom, že není zřejmé, z jakých podkladů dotčené orgány vycházely. Ze závazných stanovisek je naopak jasné, že KÚ JMK se opíral o Urbanistickou studii „Bosonohy II.“ a návrh nového územního plánu města Brna, MMR čerpalo z Územní studie Bosonohy. Pro žalovaného jakožto odvolací orgán je rozhodujícím podkladem závazné stanovisko MMR pořízené v odvolacím řízení postupem podle § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Není důležité, že možnost využití Územní studie Bosonohy jako územně plánovacího podkladu byla schválena až dne 30. 5. 2022, tj. po vydání závazného stanoviska KÚ JMK. Správní orgány (včetně dotčených orgánů) totiž rozhodují podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí. Pokud v tomto ohledu dojde před vydáním závazného stanoviska nadřízeného orgánu ke změně, musí tento orgán změnu zohlednit.
14. Podstatné však je, zda důvody prezentované dotčenými orgány (a reprodukované žalovaným) jsou dostatečné pro závěr, že stavbu žalobce nelze dodatečně povolit z důvodu rozporu s cíli a úkoly územního plánování.
15. Podle § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona lze stavbu prováděnou nebo provedenou bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že *není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území.*
16. Podle § 96b odst. 1 stavebního zákona jestliže vydání rozhodnutí podle 129 odst. 3 závisí na posouzení jím vyvolané změny v území, je *podkladem tohoto rozhodnutí nebo jiného úkonu závazné stanovisko orgánu územního plánování.*
17. Podle § 96b odst. 3 stavebního zákona *v závazném stanovisku orgán územního plánování určí, zda je záměr přípustný z hlediska souladu s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování, či nikoliv.*
18. Odborná literatura k naposledy uvedenému ustanovení uvádí: „Územní studie jsou neopominutelným podkladem pro rozhodování v území, i když právně nezávazným, a je možné se od nich v odůvodněných případech odchýlit. Řešení navržené územní studií, které je v souladu s územně plánovací dokumentací (tj. netýká se případů, kdy územní studie je podkladem pro změnu nebo aktualizaci územně plánovací dokumentace) a zpřesňuje ji, by mělo být zohledněno při posuzování souladu záměru. V případě, že je uloženo pořízení územní studie jako podmínky pro rozhodování v území, musí stavební úřad při rozhodování v území ověřit splnění této podmínky.“ (MACHAČKOVÁ, Jana a kol. Stavební zákon. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 716.). Z uvedeného vyplývá, že řešení navržené územní studií je třeba v zásadě Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

respektovat, pokud územní studie zpřesňuje stávající územně plánovací dokumentaci nebo je územní studie podmínkou pro rozhodování v území dle stávající dokumentace. To však není nynější případ.

19. S jistou mírou zjednodušení lze nynější věc shrnout tak, že stávající územně plánovací dokumentace ani územně plánovací podklady, které by ji zpřesňovaly nebo podmiňovaly rozhodování v území, stavební záměr žalobce nevylučují. Návrh územního plánu (a územní studie, která může být jeho podkladem) však v dané lokalitě do budoucna plánuje upravit plochy pro dopravní komunikaci, která by se pozemků žalobce dotýkala. Zobecnující závěr, že pokud je připravován nový územní plán (resp. pořízena územní studie, která může být jeho podkladem), je tím automaticky z důvodu rozporu s veřejným zájmem vyloučena jakákoliv stavební činnost v lokalitě, kde teprve mají být vymezeny plochy pro veřejnou infrastrukturu (tj. doposud vymezeny nejsou), však dle zdejšího soudu přijmout nelze.
20. Naopak, pokud existuje platný územní plán, který umožňuje v území umístit stavbu, o jejíž povolení stavebník žádá, stavební úřad i dotčené orgány na úseku územního plánování z ní při rozhodování musí vycházet. I z hlediska požadavku právní jistoty je nemyslitelné, aby adresát státní správy požádal o povolení, které je podle stávajícího právního stavu (v podobě územního plánu) možné udělit, a státní správa namísto rozhodnutí vyčkávala na změnu tohoto právního stavu, která umožní žádost zamítnout, a to i v případě, kdy je proces pořizování změny územního plánu již v běhu (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019-37). Dle zdejšího soudu pak toto pravidlo nelze obcházet tím, že dotčený orgán sice konstatuje soulad stavebního záměru s platným územním plánem, ovšem z důvodu připravované změny územního plánu (a jejího nezávazného podkladu v podobě územní studie) opře své negativní závazné stanovisko o rozpor s cíli a úkoly územního plánování v podobě kolize s veřejným zájmem na využití území podle připravované územně plánovací dokumentace a jejích podkladů. K tomuto účelu mohou sloužit výhradně jiné nástroje (např. územní opatření o stavební uzávěře dle § 97 stavebního zákona).
21. Ze shora uvedených důvodů jsou dle zdejšího soudu závazná stanoviska dotčených orgánů v části, v níž konstatují rozpor stavebního záměru žalobce s cíli a úkoly územního plánování, nezákonná. Jelikož tato závazná stanoviska (zejména pak stanovisko MMR) byla závazným a rozhodujícím podkladem napadeného rozhodnutí, je nezákonné i napadené rozhodnutí.

V. Závěr a náklady řízení

22. Zdejší soud z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem vyjádřeným výše (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
23. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci vznikly náklady řízení za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a na právní zastoupení. Zástupce žalobce učinil 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a dále má nárok na 2 režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobce je registrovaným plátcem DPH, je třeba k nákladům zastoupení přičíst částku 1428 Kč, která odpovídá 21% sazbě daně. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Jiřího Juříčka.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. října 2024

David Raus v.r.
předseda senátu